

இயங்கியல் கோட்பாட்டில் கலைஞர்

கால மாற்றங்களையும் வரலாற்று மாற்றங்களையும் இயங்கியல் என்கிற அறிவியல் கண்ணோட்டத்தில், அதாவது பொருள் முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் பகுக்க முடியும். அந்தத் தத்துவத்தின்படி தனிநபர்களை, அதாவது வரலாற்றில் பங்களிப்புச் செய்து கொண்டிருக்கும் மக்களை அணுகும் போது 'வரலாற்றில் தனிநபர்களின் பாத்திரம்' என்பதை வரையறை செய்கிறார் ஏங்கெல்ஸ். அதே நேரத்தில் பெருந்திரளான மக்களைத் தலைமை ஏற்று வழிநடத்தும் தலைவர்களும் தனிநபர்களே எனவும் குறிப்பிடுகிறது இயங்கியல் தத்துவம்.

அதாவது, மக்கள்தான் வரலாற்றைப் படைக்கிறார்கள் என்று கூறுகிற தத்துவம், இவர்களைத் தலைமை தாங்கும் தலைவர்களும் தனிநபர்களே என்கிறது. இந்தத் தனிநபர்கள் முதன்மைப் பாத்திரத்தை வகிப்பதற்கு அவர்கள் தனித்த திறமை பெற்றிருக்க வேண்டும். அதற்கு சாத்தியமான சூழ்நிலைகள் இருந்தால் மட்டுமே, இந்தத் திறமை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். இந்தச் சூழ்நிலைகள் இல்லாதபோது செயற்பாடுகளால் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளும் போது தனது சிறப்பியல்புகளை வளர்த்துக் கொள்கிறார். சமூக வளர்ச்சிப் போக்கில் தனிநபர் தமது சிறப்பியல்புகளை, சமூகச் செயற்பாட்டின் ஊடே பெற்றுக் கொள்கிறார் என மார்க்சிய விளக்கம் கொள்ளலாம்.

இந்தத் தனிநபர்கள் பிறக்கும்போதே சிறப்பியல்புகளோடு பிறக்கவில்லை. தான் பிறந்த சமூகத்தில் காணப்படும் நாகரீகத்தைத் தனது செயற்பாடுகளால் தன்வசப்படுத்திக் கொள்ளும் போது தனது சிறப்பியல்புகளை வளர்த்துக் கொள்கிறார். சமூக வளர்ச்சிப் போக்கில் தனிநபர் தமது சிறப்பியல்புகளை, சமூகச் செயற்பாட்டின் ஊடே பெற்றுக் கொள்கிறார் என மார்க்சிய விளக்கம் கொள்ளலாம்.

மார்க்சியம் முன்னிறுத்தும் பொருள் முதல்வாத இயங்கியல் விதிகளின்படி தமிழ்நாட்டுச் சூழலை, தமிழ் நிலப்பரப்பின் தலைவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம் எனில், அதில் மேலோங்கி நிற்பவராகக் கலைஞரை நாம் அறியலாம்.

இரட்டைத் தலைவர்கள்

சமீபத்தில், சமூக வலைத்தளங்களில் ஒரு கருத்தினை வாசித்தேன். கியூபா நாட்டின் விடுதலைக்கு இணைந்து நின்று செயல்பட்ட ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ, சே குவெராவைப் போல இந்திய ஜனநாயக அரசியல் சூழலுக்கு ஏற்ப, தமிழ்நாட்டின் அரசியல் சளத்தை வசப்படுத்தி மாற்றங்களைக் கண்டவர்கள் பேரறிஞர் அண்ணாவும் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரும் என அதில் வாசித்தேன். அந்த ஒப்பீடு சரியானது, சரியானது அல்ல என்றும் விவாதங்கள் அதில் நடைபெற்றன. ஆனால், அதிலிருந்து நான்

■ நீரை.மகேந்திரன்

புரிந்துகொண்டது அல்லது நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய இடம் என்பது “அந்த இரட்டை ஆளுமைகளில், ஒருவரின் கனவை மற்றொருவர் தொடர்ந்து எடுத்துச் சென்று நிறைவேற்றினார்” என்பது. இது கியூபா சூழலுக்கும் தமிழ்நாட்டுச் சூழலுக்குமான பொருத்தப்பாடு.

அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும் அதன் மூலம் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்துக்கான உரிமையினை நிலைநாட்ட வேண்டும் என தனது தம்பியரோடு பேரறிஞர் அண்ணா தனி இயக்கம் கண்டார். அந்த இயக்கத்தினை ஆட்சிப் பொறுப்பில் ஏற்றி, ஒரு வரலாற்றினை உருவாக்கு கிறார். அந்தக் கனவினை அடுத்தக் கட்டத்திற்கு, இன்னும் நூறு ஆண்டுகளுக்கு அந்த அரசியல் உரிமையினை வலுப்படுத்தி நின்றவர் கலைஞர்.

அதாவது இயங்கியல் விதிகளின்படி, சூழ்நிலைகளை அறிந்து சமூக நீதிக் கொள்கை யிலான மாற்றங்களைத் தொடர்ச்சியாக வகுத்துக் கொண்டே இருந்தவர் கலைஞர். அந்த வகையில் ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ, சே குவெராவைப் போல பேரறிஞர் அண்ணாவையும் முத்தமிழறிஞர் கலைஞரையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது மிகையானது அல்ல.

ஃபிடல் காஸ்ட்ரோ இல்லையென்றால், கியூபா என்னவாகி இருக்கும்? இதற்குத் திட்டவாட்டமாக ஒரு பதில் சொல்ல முடியாது. தலைமை ஏற்கும் தனிநபர்களால் புதிய வரலாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது தனித்த ஆளுமைகள் இல்லாமல் கியூபா சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடும். அதேபோன்ற நிலைமையைத் தமிழ்நாட்டில் ஒப்பிடலாம். அண்ணாவுக்குப் பின் ஆட்சிக்கும் கட்சிக்கும் கலைஞர் தலைமை ஏற்றிருக்கவில்லை என்றால், என்ன நடந்திருக்கும்? இந்தக் கேள்வி

‘வர்க்க சமூகத்தில் அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை, அதேநேரத்தில் வாய்ப்புக் கிடைப்பவர்களே தனிச்சிறப்பைப் பெற்றவராக இருக்கின்றனர்!’

தொடர்ச்சியாகக் கேட்கப்பட்டு வருவதுதான்.

அண்ணாவுக்கு அவரைக் காக்கத் தம்பிகள் பட்டாளம் இருந்தது. அண்ணாவின் காலத்தில், அவரது மாபெரும் கனவின் முன்னால் அவர் மீது வைக்கப்பட்ட விமர்சனங்கள் கடுகளவாகவே இருந்தன. ஆனால், கலைஞர் காலம் அப்படியாக இல்லை என்பதை வரலாற்றில் அறியலாம். ஆனாலும், தனது தனிச்சிறப்பான தலைமைப் பாத்திரத்தின் மூலம் வரலாற்றில் வாழ்பவராக இயங்கியல் கோட்பாட்டில் பொருந்துகிறார் கலைஞர்.

வாய்ப்பும் தனிச்சிறப்பும்

இயங்கியல் கருத்துக்குப் பொருந்தும் கலைஞரின் தலைமைப் பண்பினை, இயங்கியலை மறுக்கவும் முன்வைக்க முடியும். அதாவது ‘வர்க்க சமூகத்தில் அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை, அதேநேரத்தில் வாய்ப்புக் கிடைப்பவர்களே தனிச்சிறப்பைப் பெற்றவராக இருக்கின்றனர்’ என்கிறது மார்க்சிய அறிவியல். கலைஞரை வியப்பவர்கள் இந்தக் கருத்துடன் நிச்சயம் மாறுபட முடியும். கலைஞரின் தனிச்சிறப்பான தலைமை ஏற்கும் பண்பு என்பது, அவரது சிறுவயதில் திருக்குவளை கிராமத்திலோ அல்லது திருவாரூர் நகரத்திலோ அன்றைக்கு இருந்த சமூகச் சூழலில் இருந்து அவர் உருவாக்கிக் கொண்டது வியப்பானது. ஏனென்றால், கலைஞர் வாய்ப்புக் கிடைக்கப் பெற்றுத் தனிச்சிறப்பை உருவாக்கிக் கொண்டவரல்ல, தானே வாய்ப்பை உருவாக்கிக் கொண்டு தனக்கான தனிச்சிறப்பை

உருவாக்குகிறார் என்பதை அவரது சிறார் பருவ வரலாற்றில் இருந்தே நாம் காண முடியும்.

கலைஞரிடம் இடம்

இயங்கியல் விதியின்படி, கலைஞரை ஒப்பிட்டு நான் முரண்படும் மற்றொரு இடமும் உள்ளது. தனித் திறமை கொண்டு தலைமை ஏற்கும், தனிநபர் மட்டுமே வரலாற்றில் முக்கியக் கடமையினை நிகழ்த்த முடியும் என்பதை மறுக்கிறது மார்க்சியம். அதாவது, அந்த வரலாற்றுக் கடமையை இந்தப் பெயர் கொண்ட நபர் நிறைவேற்றியிராவிட்டால், வேறொரு பெயர் கொண்ட நபர் இதனை நிறைவேற்றியிருப்பார் என்கிறது. இதனைக் குறிப்பிடும் ஏங்கெல்ஸ், “நெப்போலியன் இருந்திராவிட்டால், அவனுடைய பாத்திரத்தை வேறு ஒருவன் நிறைவேற்றியிருப்பான், இம்மாதிரி மனிதர்கள் தேவைப்படுகிற போதெல்லாம் சமூகத்துக்குக் கிடைத்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதே இதற்குச் சான்று” என்கிறார். இந்த வரலாற்றுச் சான்றுகள் உண்மையென நிறுவப்பட்டாலும், கலைஞரை வாசிப்பவன் என்கிற முறையில் நான் முரண்படுகிறேன்.

ஏனென்றால், சமூகப் பங்களிப்பு மட்டுமல்ல தலைமை ஏற்கும் தனிநபர் ஆளுமையிலும் கலைஞர் யாருடனும் ஒப்பிட முடியாத இடத்தில் இருக்கிறார். அதாவது கலைஞருக்குப் பின் மற்றொரு கலைஞர் உருவாக முடியும் என்பதை ஏற்க முடியாத அளவுக்கு, வரலாற்று இயங்கியலை மீறும் வரலாற்றினை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் கலைஞர்.

திராவிட இயக்க இதழ்கள் - ‘தென்புலம்’

அன்றைய வட ஆற்காடு மாவட்டம், வேலூரிலிருந்து வெளி வந்த இதழ், ‘தென்புலம்’. இதன் ஆசிரியர், தோப்புர் திருவேங்கடம் என்பவர். இவர் பேரறிஞர் அண்ணா வின் நெருங்கிய நண்பர். அண்ணாவின் ஆட்சி காலத்தில் சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தார். 1973-ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்டது. திராவிட இயக்கச் சிறித்தொகை அறியப்பட்ட இந்த இதழ், மாத இதழாக வெளிவந்தது.

மரபுக்கவிதை, புத்தக மதிப்புரை ஆகியவையும் இடம்பெற்றன.

எழுத்தாளர் வல்லிக் கண்ணன் அவர்கள், இந்த இதழின் சிறப்பு அம்சமாக அம்பலவாணக் கவிராயர் எழுதிய ‘உண்ணாமுலையும் மங்கனம் மாமியும் உரையாடுகிறார்கள்’ என்ற பகுதியைச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்தத் தொடரில், படித்த, நாகரிகமான, அனுபவஞானம் பெற்ற மங்கனம் மாமி என்பவரும், கிராமத்திலிருந்து நகரத்துக்கு வந்த உண்ணாமுலை என்பவரும் நாட்டு நடப்புகள், செய்திகள் பற்றி உரையாடுவது போல் எழுதப்பட்டது என்று தனது, ‘தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள்’ எனும் நூலில் வல்லிக்கண்ணன் குறிப்பிடுகிறார்.

[:பிளாஷ்பேக்

முத்துராமலிங்கம்

தூள் தூளான நெருக்கடி!

1993-ஆம் ஆண்டு கழகத்தில் ஏற்பட்ட பிரிவின்போது, மதுரை புறநகர் மாவட்ட இளைஞர் அணி அமைப்பாளராக தலைவர் கலைஞர் அவர்களால் நான் நியமனம் செய்யப்பட்டேன். அதைத் தொடர்ந்து, மதுரை புறநகர் மாவட்ட இளைஞர் அணி செயல் வீரர் கூட்டத்தை, திருமங்கலத்தில் அன்றைய இளைஞர் அணிச்

செயலாளர் தற்போதைய கழகத் தலைவர் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அவர்களின் தலைமையில் ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். அந்தக் கூட்டத்தில் ‘இந்த சிறு நெருக்கடியைத் தூள் தூளாக நொறுக்கிவிட்டு, மதுரை புறநகர் மாவட்ட இளைஞர் அணி வீர நாடை போட்டுச் செயல்பட்டோம்’ என தளபதி அவர்கள் கொடுத்த ஊக்கம்தான், இப்போதும் உற்சாகத்துடன் இயங்க வைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

-**எம்.முத்துராமலிங்கம்**
முன்னாள் எம்.எல்.ஏ.
மாநில இணைச் செயலாளர்,
கழக விவசாய அணி
மதுரை.

இது போன்ற அரிய புகைப்படங்களை சிறுகுறிப்புடன் எங்களுக்கு அனுப்புகள். அலைபேசி எண் அவசியம். அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: அன்பகம், 614, அண்ணா எலை, தேனையேட்டை, சென்னை-600018. வாட்ஸ்துப் எண்: 90033-24473 மின்னஞ்சல்: youthwing@dmk.in

கருவூலம்

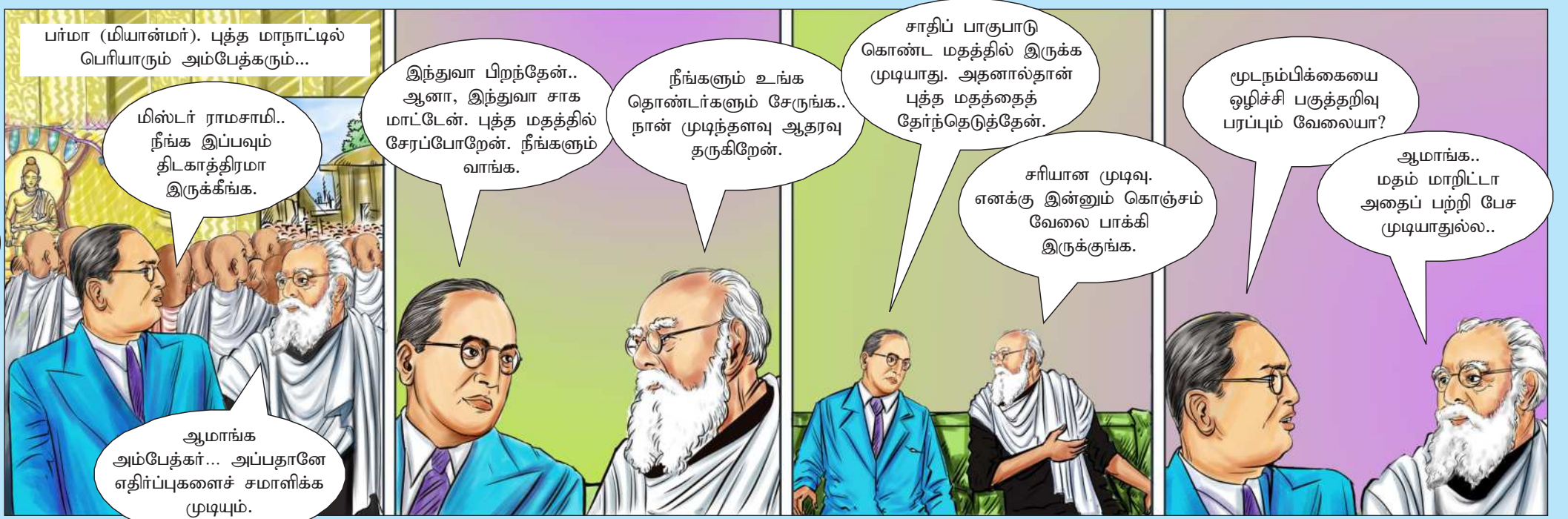
கைத்தறி ஆதரவு!

1953-ஆம் ஆண்டு, கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலனுக்காக கைத்தறி விற்பனைப் பிரச்சாரத்தினை தி.மு.க நடத்தியது. திருச்சியில் பேரறிஞர் அண்ணா கலந்துகொண்டு பொது மக்களிடம் துணி விற்பனை செய்தார். அதற்காக, திருச்சி திராவிடப்பண்ணையில் தங்கி இருந்த அவருக்குப் பெரும் வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. துணிகளைத் தோளில் சுமந்து, ‘கைத்தறித் துணிகளை வாங்குவீர்’ என முழங்கிச் சென்றார் அண்ணா. அன்று ஒரு நாள் மட்டும் திருச்சியில் 5 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு கைத்தறித் துணிகள் விற்பனை ஆயின.

திராவிடத்தூள் வாழ்கிறோம்

387

எழுத்து: கோவி.லெனின்
ஓவியம்: கி.சொக்கலிங்கம்

-வாழ்வோம்